

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/71/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010126
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5923010126.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovéj a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovej, na verejnom zasadnutí konanom 16. novembra 2023 prejednal odvolanie obžalovaného A. B. C., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 0T/14/2023-53 z 24.4.2023 a taktó

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Ružomberok, č. k. 0T/14/2023-53 z 24.4.2023 vo výroku o treste odňatia slobody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine a výroku o treste zákazu činnosti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 0T/14/2023-53 z 24.4.2023,

obžalovanému A. B. C., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom B., D. XXXX/X,

ukladá

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 800,- (osemsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) dní.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č. k. 0T/14/2023-53 z 24.4.2023, bol obžalovaný A. B. C. uznaný vinným, že

dňa 25.03.2023 v čase o 09:32 h po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov vo večerných a nočných hodinách z 24.03.2023 na 25.03.2023 viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, evidenčného čísla MT 625CS, po miestnej komunikácii na ulici Hrabovská cesta v Ružomberku v smere k ulici D. Makovického, kde bol z dôvodu vykonávania základnej kontroly predpísaným spôsobom zastavený policajnou hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Ružomberok, pričom po riadnom poučení bol podrobený dychovej skúške do prístroja Alcoquant 6020 plus, sériového čísla A409753 s platným overením, ktorá bola v čase o 09:36 h dňa 25.03.2023 s pozitívnym výsledkom 0,70 mg/l etanolu v dychu,

čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, výkon ktorého mu súd podľa § 49

ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 (tridsať) mesiacov.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 24.4.2023 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný si ponechal lehotu na podanie odvolania a uviedol, že si počká na doručenie písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 5.5.2023 bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie obžalovaného s tým, že odvolanie odôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 23.6.2023 súdu prvého stupňa boli doručené dôvody odvolania obžalovaného, v ktorých sú uvedené nasledovné argumenty:

„Okresný súd Ružomberok dňa 24.04.2023 na hlavnom pojednávaní vyhlásil rozsudok sp. zn. OT/14/2023, ktorým ma uznal za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je tam uvedené a uložil mi trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Súčasne mi uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Proti uvedenému rozsudku som dňa 03.05.2023 podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie, ktoré po doručení a oboznámení sa s písomným zdôvodnením rozsudku, odôvodňujem nasledovne:

S poukazom na to, že som na hlavnom pojednávaní učiniť vyhlásenie o nepopretí spáchania skutku, ktoré vyhlásenie súd prijal, som si vedomý toho, že voči výroku o vine nie je možné podať riadny opravný prostriedok. Preto ohľadom výroku o vine odvolanie nepodávam.

Odvolanie však podávam vo vzťahu k výroku o treste. Uložený mi druh trestu, jeho výšku, nepovažujem za primeraný okolnostiam spáchania skutku a rovnako ani okolnostiam vzťahujúcim sa na mňa ako osobu páchatela. Následne potom uložený mi trest nepovažujem ani za spravodlivý.

V prvom rade mám za to, že predmetným rozsudkom mi nebola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, t.j., že som napomáhal pri objasňovaní daného trestného činu. Už v prípravnom konaní som nepoprel spáchanie skutku a rovnako na hlavnom pojednávaní som urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, ktoré vyhlásenie súd prijal a nevykonával tak dokazovanie ohľadom výroku o vine, ale len ohľadom výroku o treste. Na základe môjho vyhlásenia došlo teda k napomáhaniu pri objasňovaní daného trestného činu. Je možné preto konštatovať, že u mňa prevažujú poľahčujúce okolností nad priťažujúcimi a to v pomere 3:0, keďže ani súd u mňa žiadnu z priťažujúcich okolností nezhliadol. Potom po znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby (0-1 rok) o jednu tretinu, mi mohol súd ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od 0 až 8 mesiacov. Podotýkam, že z hľadiska klasifikácie závažnosti protiprávneho konania sa u mňa v danom prípade jedná o prečin, aj keď spáchanie tohto skutku nechcem nijako zľahčovať.

Je pravdou, že som voči vydanému trestnému rozkazu v tejto veci podal odpor. Tento som však nepodal z dôvodu, že by z mojej strany nebola ochota uložený mi peňažný trest zaplatiť. Odpor som podával z dôvodu, že výška peňažného trestu v sume 1.500,- eur sa mi javila za neprimerane prísnu s poukazom na moje majetkové, finančné a osobné možnosti a schopnosti a súčasne za likvidačnú. Tak ako som to už uviedol, môj mesačný príjem predstavuje sumu 1.000,- eur. Žiadnymi inými úsporami nedisponujem. Pomáham 85 ročnej matke, dôchodkyni, ktorej prispievam mesačne sumou 300-400,- eur (dôchodok matky je 560,- eur). Je pravdou, že vlastním 1 -izbový byt a garáž, ktorú skutočnosť nemožno považovať za takú, aby bolo možné o mojej osobe vysloviť, že som zvýšene majetný. Pokiaľ aj som spoločníkom a konateľom spoločnosti Castanea, s.r.o., aj z rozhodnutia súdu vyplýva, že spoločnosť bola minulý rok v strate. Rovnako z rozhodnutia súdu vyplýva, že táto spoločnosť má vo vlastníctve budovu (okolo 200 m²), v ktorej aktuálne prenajíma priestory pre ambulancie. Spoločnosť má z prenájmov príjem brutto mesačne 3.000,- až 3.500,- eur. Na druhej strane má spoločnosť s prevádzkovaním budovy aj náklady a to značné (len elektrické vykurovanie predstavuje mesačnú zálohovú platbu vo výške 2.000,- eur). Spoločnosť bola nútená vziať si úver vo výške 70.000,- eur s dobou splatnosti 10 rokov, pričom mesačná splátka úveru predstavuje 700,- eur.

Z naznačených dôvodov (finančných, majetkových, osobných) sa mi výška uloženého peňažného trestu javila ako neprimerane prísna, čo bol dôvod z mojej strany pre podanie odporu. S uložením druhu trestu a to peňažného trestu však súhlasím, ale vzhľadom na uvedené, najmä s poukazom na charakter trestnej

činnosti, keď trestným činom nedošlo k ujme na zdraví, či ku škode na majetku, jedná sa o prečin, s poukazom na značnú prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, by bolo spravodlivejšie ukladať mi trest a to peňažný trest vo výške nižšej, než mi tento bol uložený trestným rozkazom. Mám za to, že peňažný trest uložený mi i v nižšej výške, by splnil účel trestu, zabezpečil by moju prevýchovu a nápravu a súčasne by reprezentoval aj generálnu prevenciu účelu trestu. Vzhľadom na uvedené nie je potrebné na moju osobu pôsobiť trestom odňatia slobody a to ani podmieneným. Doposiaľ som nebol súdom odsúdený, ani priestupkovo sankcionovaný. Chcem uviesť, že spáchanie skutku ma neskutočne mrzí, ponaučil som sa. Od spáchania skutku sa snažím vytvoriť si finančnú rezervu tak, aby v prípade, ak by mi odvolací súd uložil peňažný trest, som ho mohol uhradiť.

Ďalej s poukazom na vyššie uvedené okolnosti na strane páchatel'a, sa nestotožňujem ani s výškou uloženého mi trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 30 mesiacov. Považujem ho za neprimerane prísny a to z rovnakých dôvodov, ktoré opisujem vyššie. Moju bezúhonnosť trestnú i priestupkovú, prevahu poľahčujúcich okolností pri neexistencii priťažujúcich, závažnosť spáchaného činu - jedná sa o prečin. Podľa môjho názoru z dôvodu premlčania nie je možné prihliadať na priestupky vyplývajúce z mojej evidenčnej karty vodiča, pretože jedného priestupku som sa dopustil v roku 2008 (porušenie povinností účastníka premávky s pokutou 66,38 eur), čo je pred viac ako 15 rokmi a druhého v roku 2016 (porušenie všeobecných povinností účastníka premávky s pokutou 10,- eur), čo je pred viac ako 7 rokmi. Preto sa nemožno stotožniť so zdôvodnením okresného súdu v rozsudku o tom, že nie som zodpovedným vodičom, ktorý by nedodržiaval základné pravidlá v cestnej premávke.

Som si vedomý spáchania protiprávneho konania a už len samotné prejednanie tohto skutku či už v rámci urýchleného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní, je pre mňa dostatočným ponaučením pre vedenie riadneho života v budúcnosti. Zhodnotiac hore uvedené, mám za to, že potrestanie mojej osoby primeraným peňažným trestom s ohľadom na moje zárobkové a majetkové možnosti za súčasného uloženia mi aj trestu zákazu činnosti v nižšej výmere ako je uvedené v rozsudku okresného súdu, bude a je postačujúce na moju nápravu a prevýchovu, ako aj na odradenie páchatel'ov od páchania tejto trestnej činnosti.

Navrhujem preto, aby odvolací súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 24. apríla 2023 č.k. OT/14/2023-53 a aby sám rozhodol o treste tak, že mi ako druh trestu uloží primeraný peňažný trest spolu s primeraným trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, avšak v nižších výmerách, ako boli uložené okresným súdom či už v trestnom rozkaze alebo rozsudku.“

Príslušný prokurátor podal dňa 11.7.2023 vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného A. B. C., v ktorom uviedol nasledovné argumenty:

„Napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd uznal obž. A. B. C. vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a zároveň aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov, považujem za správny a zákonný vo výroku o vine aj vo výroku o treste, pričom sa stotožňujem so skutkovými a právnymi závermi súdu, sformulovanými v písomnom odôvodnení tohto rozsudku. Pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu odňatia slobody, ktorý súd obžalovanému pri zohľadnení dvoch poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. j), l) Trestného zákona vymeral v ká zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, zníženej podľa § 36 ods. 2, 3 Trestného zákona o 1/3, a so skúšobnou dobou vymieranou v 1/4 zákonnej lehoty, tento trest považujem za zákonný a primeraný. Priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona, ktorej sa obžalovaný odvolaním domáha z dôvodu, že v prípravnom konaní nepoprel spáchanie skutku, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a tým podľa neho napomáhal pri objasňovaní daného trestného činu, absolútne neprichádzalo do úvahy. Ak by aj boli dôvody na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti, nemalo by to žiadny zásadný vplyv na druh a výmeru uloženého trestu. Nízka trestná sadzba trestu odňatia slobody za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (až 1 rok) nezodpovedá závažnosti tohto trestného činu, ktorého páchatelia vedením motorových vozidiel pod vplyvom alkoholu vystavujú ostatných nevinných účastníkov cestnej premávky bezprostrednému a vážnemu nebezpečenstvu ohrozenia ich života a zdravia, neraz s fatálnymi následkami, na čo reaguje aj pripravená rekodifikácia Trestného zákona. Čo sa týka výmery trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, tento trest súd obžalovanému uložil v trvaní 30 mesiacov, teda ešte stále v 1/4 trestnej sadzby 1 až 10 rokov, čo považujem vzhľadom na výrazné prekročenie hranice 1 % o za

primerané. Pritom prvostupňový súd trestným rozkazom sp. zn. OT/14/2023 z 26.03.2023 obžalovanému pôvodne uložil tento trest vo vyššej výmere, a to 36 mesiacov.

Pokiaľ sa obžalovaný odvolaním domáha uloženia miernejšieho peňažného trestu namiesto podmieneného trestu odňatia slobody, peňažný trest mu súd pôvodne už uložil trestným rozkazom sp. zn. OT/14/2023 z 26.03.2023 vo výške 1500,- Eur, s čím však obžalovaný nebol spokojný a proti tomuto trestnému rozkazu podal odpor, pritom osobné, majetkové a príjmové pomery rozhodne neodôvodňovali výrazne nižšiu výmeru tohto trestu.

Podané odvolanie obžalovaného preto navrhujem podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Z dôvodu čerpania riadnej dovolenky zasielam súdu toto vyjadrenie až po jej skončení.“

Dňa 9.11.2023 bolo krajskému súdu doručené doplnenie dôvodov odvolania obžalovaného A. B. C. zo dňa 7.11.2023, v ktorom uviedol nasledovné argumenty:

„Vážený súd,

podaním zo dňa 21.06.2023 som doplnil dôvody odvolania proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. OT/14/2023 zo dňa 24.04.2023, ktoré týmto podaním dopĺňam o nové skutočnosti.

K možnosti nápravy

Jedným z kritérií pri určovaní trestu je aj možnosť nápravy.

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku č. p. ORPZ-RK-ODI-1-025/2023 zo dňa 25.03.2023 mi bola uložená povinnosť podrobiť sa preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva. Dňa 17.04.2023 som absolvoval psychiatrické vyšetrenie v ambulancii B. E. F. so záverom: „menovaný nie je závislý od alkoholu“.

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku č. p. ORPZ-RK-ODI-36-024/2023 zo dňa 21.04.2023 mi bola uložená povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu u posudzujúceho psychológa. Odborné poradenstvo som absolvoval od 29.04.2023 do 24.05.2023. Dňa 24.05.2023 som absolvoval aj psychologické vyšetrenie v ambulancii B. C. G. so záverom: „spôsobilý bez obmedzenia na vedenie motorových vozidiel skupiny AM, BI, B“. Dôkazy: záznam zo psychiatrického vyšetrenia B. F. zo dňa 17.04.2023, doklad o podrobení sa odbornému poradenstvu č. 41/2023 zo dňa 24.05.2023 vydané B. G., doklad o psychickej spôsobilosti vodiča, ktorý sa podrobuje preskúmaniu psychickej spôsobilosti č. 41/2023OP zo dňa 24.05.2023 vydané B. G..

Vzhľadom ku konštatovaniu, že nie som závislý od alkoholu a konštatovaniu, že som spôsobilý bez obmedzenia viesť motorové vozidlá, ktoré súdu prvého stupňa neboli známe, mám za to, že sa jedná o okolnosti svedčiace len o ojedinelom zlyhaní a o možnosti mojej nápravy aj trestom zákazu činnosti kratšieho trvania. Toho času mám zadržaný vodičský preukaz takmer 8 mesiacov, čo považujem za dostatočne dlhú dobu, pričom nemožnosť viesť osobné motorové vozidlo počas tak dlhej doby je pre mňa dostatočným ponaučením, a to aj vzhľadom k ďalším úkonom, ktoré som absolvoval čo najskôr (posúdenie mojej spôsobilosti), v snahe preukázať potenciál mojej nápravy.

Nemožnosť šoférovať auto mi podstatne zmenila a skomplikovala môj bežný život (dochádzanie za mojou 85 ročnou mamou ako aj už len bežné nákupy a návštevy zdravotníckych zariadení). Som si vedomý, že za uvedený stav si môžem ja sám, avšak som si uvedomil, aký význam má možnosť viesť osobné motorové vozidlo v bežnom živote, z čoho som sa ponaučil a zlyhanie, ktorého som sa dopustil sa už s určitosťou neopakuje.

Sprísnenie trestu (zmena k horšiemu)

Trestným rozkazom mi bol uložený peňažný trest vo výške 1.500,- €. Proti trestnému rozkazu som podal odpor iba ja (prokurátor odpor nepodal) a napriek tomu mi bol rozsudkom súdu prvého stupňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na 2 (dva) roky, a teda trest prísnejší.

V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/48/2019 zo dňa 28.11.2019 sa uvádza, že hoc sa pri odpore proti trestnému rozkazu zásada zákazu zmeny k horšiemu neuplatňuje (neviazanosť právnou kvalifikáciou a výmerou trestu), je neakceptovateľné, aby súd s podaním odporu spájal akékoľvek negatívne následky bez toho, aby s poukazom na novozistené skutočnosti zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, čo ho v konečnom dôsledku viedlo k prijatiu rozhodnutia v neprospech obžalovaného, nakoľko už vydanie trestného rozkazu v zmysle ustanovenia § 353 ods. 1 Tr. por. bolo podmienené záverom súdu o spoľahlivom preukázaní skutkového stavu veci. V opačnom prípade by sa tak pri dodržiavaní princípu predvídateľnosti práva pri rovnakých skutkových a právnych

okolnostiach, mohol prísnejší rozsudok javiť ako neprípustná sankcia za využitie práva na podanie odporu. Tento názor do volacieho súdu plne korešponduje s použiteľným nálezom Ústavného súdu Českej republiky zo 7. marca 2002, sp. zn. II. ÚS 213/2000, ktorého závery boli korigované nálezom Ústavného súdu Českej republiky z 10. decembra 2009, sp. zn. III. ÚS 39/2009; či s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. júna 2015, sp. zn. 5 To 2/2015. V uvedenom prípade došlo zo strany nižších súdov k sprísneniu trestu, hoc z obsahu spisového materiálu nevyplývala žiadna zmena skutkových okolností, ktorá by takýto postup legitimizovala, pričom opodstatnenosť zhoršenia právneho postavenia obvineného v zmysle vyššie naznačených atribútov nebola nižším súdom žiadnym spôsobom zdôvodnená.

Dôkazy: rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo/48/2019 zo dňa 28.11.2019 -zvýraznené podstatné pasáže.

Porovnaním rozsudku a trestného rozkazu navyše zisťujem, že v trestnom rozkaze mi súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/, v rozsudku mi ju však priznal. Súd teda použil v rozsudku o jednu poľahčujúcu okolnosť viac, avšak peňažný trest mi sprísnil na trest odňatia slobody. Inak povedané, pri zmene posudzovaných skutkových okolností v môj prospech, posúdil vec, naopak, prísnejšie, čo si myslím, že je s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR nesprávne. Okolnosti, ktoré by skutkový stav menili v môj neprospech najavo nevyšli, a preto je sprísnenie trestu rozporné s citovanou rozhodovacou činnosťou.

K prípadnej výške peňažného trestu

Vzhľadom k predchádzajúcej výške peňažného trestu a možnosti zabezpečenia jeho úhrady sme po dohode s mamou predali garáž, ktorú sme vlastnili každý v 1/2 za sumu 3.000,- €, a teda som prijal opatrenia, aby som bol schopný uhradiť prípadný peňažný trest, hoc ho dodnes považujem za neprimerane prísny.

Dôkazy: anonymizovaná kúpna zmluva zo dňa 03.10.2023, list vlastníctva

K dĺžke skúšobnej doby

Zároveň sa domnievam, že pokiaľ sa sadzba trestu odňatia slobody pohybovala vo výške 0 -1 rok, dĺžka skúšobnej doby v trvaní 2 roky, t. j. skúšobná doba 2-násobne prevyšujúca hornú hranicu trestu je taktiež neprimerane dlhá. Z rozhodnutia však nie sú poznateľné dôvody, ktoré súd viedli k uloženiu práve takejto skúšobnej doby, a preto nemám možnosť jej dĺžku podrobnejšie namietat'.

K následku

Ďalším z kritérií pri určovaní trestu je aj následok trestného činu.

Dovoľujem si poukázať na to, že v tomto prípade nedošlo ku žiadnej škode na majetku alebo na zdraví kohokoľvek, čo súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia nespomína, a teda mám za to, že na túto skutočnosť pri určovaní trestu neprihliadal. Dovoľujem si preto požiadať odvolací súd, aby k danej okolnosti prihliadal.

Rozhodovacia prax

Na tomto mieste si dovoľujem zhrnúť rozhodovaciu prax súdov, ktorá taktiež svedčí o neprimeranosti uloženého trestu.

Dychovou skúškou mi bol nameraný zostatkový alkohol s výsledkom 0,70 mg/l etanolu v dychu, pri opakovanej dychovej skúške 0,68 mg/l etanolu v dychu, pričom z rozhodovacej činnosti súdov (aj rovnakého súdu - Okresného súdu Ružomberok) sa javí, že v praxi sú ukladané nižšie tresty pri podobných alebo závažnejších okolnostiach (vyššie hodnoty alkoholu, dopravné nehody, ublíženie na zdraví...), napr.:

- 0,61 mg/l alkoholu v dychu - uložený peňažný trest vo výške 400,- € a zákaz činnosti na dobu 6 mesiacov (Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 4To/I/2014 zo dňa 20.03.2014);
- 0,67 mg/l alkoholu v dychu - uložený peňažný trest vo výške 800,- € a zákaz činnosti na dobu 18 mesiacov (Rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/41/2020 zo dňa 20.07.2020);
- 0,80 mg/l alkoholu v dychu (dopravná nehoda) - uložený peňažný trest vo výške 700,- € a zákaz činnosti na dobu 14 mesiacov (Trestný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/180/2023 zo dňa 23.09.2023);
- 0,95 mg/l alkoholu v dychu - uložený peňažný trest vo výške 500,- € a zákaz činnosti na dobu 1 rok (Rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1 T/83/2015 zo dňa 09.11.2015);
- 0,98 mg/l alkoholu v dychu - uložený peňažný trest vo výške 300,- € a zákaz činnosti na dobu 2 rokov (Uznesenie Krajsky súd Prešov sp. zn. 6To/36/2015 zo dňa 01.06.2016);
- 1,00 mg/l alkoholu v dychu - uložený peňažný trest vo výške 350,- € a zákaz činnosti na dobu 16 mesiacov (Rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/158/2013 zo dňa 22.01.2014);
- 1,15 mg/l alkoholu v dychu - dopravná nehoda - uložený peňažný trest vo výške 300,- € a zákaz činnosti na dobu 12 mesiacov (Rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/116/2013 zo dňa 16.10.2013);

- 1,45 mg/l alkoholu v dychu - uložený peňažný trest vo výške 300,- € a zákaz činnosti na dobu 2 rokov (Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 1 To/31/2015 zo dňa 16.09.2015);
- X,XX mg/l alkoholu v dychu, nad 1 promile (pozn. anonymizované súdom) – uložený peňažný trest vo výške 600,- € a zákaz činnosti na dobu 16 mesiacov (Trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/37/2023 zo dňa 06.07.2023);
- X,XX mg/l alkoholu v dychu, nad 1 promile (pozn. anonymizované súdom) – uložený peňažný trest vo výške 800,- € a zákaz činnosti na dobu 2 rokov (Trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. OT/41/2023 zo Mňa 24.06.2023);
- X,XX mg/l alkoholu v dychu, nad 1 promile (pozn. anonymizované súdom) pričom obvinený bol za posledných dvadsať štyri mesiacov za obdobný čin postihnutý - uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na 24 mesiacov a trest zákazu činnosti na dobu 24 mesiacov (Trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/43/2023 zo dňa 18.07.2023);

Rozhodnutia sú verejné dostupné na <https://www.justice.gov.sk/sudy-a-rozhodnutia/sudy/rozhodnutia/>, a preto ich z dôvodu hospodárnosti osobitne neprikladám.

K ďalším skutočnostiam

Záverom zdôrazňujem, že veľmi ľutujem čo sa stalo. Ja som riadne napomáhal orgánom objasňujúcim tento trestný čin a som si vedomý svojej zodpovednosti. Vec som nenaťahoval a riadne som spolupracoval. Dokonca sa stalo, že v piatok 21.04.2023 som našiel v schránke lístok z pošty vo veci zásielky z Okresného súdu Ružomberok, ktorú som si chcel vyzdvihnúť v pondelok 24.04.2023. Z Okresného súdu Ružomberok mi však v pondelok 24.04.2023 zavolali, že má byť v tento deň hlavné pojednávanie o čom som nevedel, avšak aj napriek tomu sa mi podarilo prispôbiť ostatné povinnosti, zabezpečiť odvoz z Martina a na hlavné pojednávanie som sa urýchlene dostavil, aby som vec nijako nenaťahoval. Chcel by som zdôrazniť, že sa v mojom prípade jednalo o zostatkový alkohol z predchádzajúceho večera s tým, že ráno som nemal pocit, že by som nebol spôsobilý viesť osobné motorové vozidlo. Cítil som sa úplne normálne, pričom hliadka ma zastavila z dôvodu „vykonávania základnej kontroly“ (ako vyplýva aj zo skutkovej vety), a teda nie pre porušenie predpisov o cestnej premávke. Následne som sa dobrovoľne podrobil 2x dychovej skúške, poskytol som dôkaz sám proti sebe, a teda som aktívne napomáhal objasneniu trestného činu, pričom si myslím, že aj takýto kľúčový dôkaz napomohol orgánom činným v trestnom konaní vytvoriť si obraz o trestnom čine a za takej situácie je možné priznať mi aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.

Vzniknutá situácia ma nesmierne mrzí, nakoľko som sa vždy snažil správať zodpovedne a považujem sa za zodpovedného vodiča ako aj človeka. Z dôvodu, že sa jedná o moje ojedinelé zlyhanie, dovoľujem si touto cestou požiadať odvolací súd o prehodnotenie uloženého trestu a jeho zníženie.“

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor v konečnom návrhu uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, a to vo všetkých výrokoch, a preto navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, a aby odvolací súd rozhodol sám rozsudkom tak, že obžalovanému uloží primeraný peňažný trest spolu s primeraným trestnom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, avšak v nižších výmerách, ako boli uložené okresným súdom či už v trestnom rozkaze alebo v rozsudku, na čo poukazuje aj vo svojom odvolaní, kde presne uviedol tresty za obdobnú trestnú činnosť.

Krajský súd ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako sčasti dôvodné, a to vo výroku o treste odňatia slobody.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa tiež právo strán konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Je korelátom práva strán konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostali primeranú odpoveď. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná rovnako vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný, ale že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou. Je rovnako predpokladom toho, aby strany konania mohli účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

Obžalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatel'a.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný A. B. C. v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 1 písm. c), ods. 4, ods. 7 a ods. 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného A. B. C. prijal.

Okresný súd všeobecne po vyhlásení obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. je povinný postupovať v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por., podľa ktorého ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste. To nevyklučuje možnosť vyluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Z uvedeného je zrejmé, že konajúci súd po vyhlásení viny obžalovaného vykoná dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste.

V ďalšom treba poukázať na ustanovenie § 119 ods. 1 písm. d) a e) Tr. por., podľa ktorého v trestnom konaní treba dokazovať najmä osobné pomery páchatel'a v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu a uloženie ochranného opatrenia a iné rozhodnutia a následok a výšku škody spôsobenej trestným činom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu okresný súd v prípade obžalovaného správne konštatoval dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j) Tr. zák. (pred spáchaním trestného činu viedol riadny život) a podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Ani krajský súd zhodne s okresným súdom nezistil žiadne príťažujúce okolnosti.

Obžalovaný A. B. C. žiadal priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., a to že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Krajský súd však v danej veci nevzhliadol dôvody na priznanie tejto okolnosti. Pokiaľ obžalovaný poukázal, že k trestnej činnosti sa priznal a túto úprimne

ofutoval a že vec nenaťahoval a riadne spolupracoval, táto okolnosť bola zohľadnená v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. Len fakt, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, sám osebe nepostačuje k tomu, aby sa automaticky konštatovalo, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. V tomto smere je potrebné poukázať, že trestná činnosť obžalovaného bola fakticky odhalená a preukázaná zastavením jeho motorového vozidla policajnou hliadkou. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že hodnotenie významu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. závisí predovšetkým od toho, aké iné možnosti okrem pomoci obžalovaného mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Ako už bolo vyššie konštatované, spáchanie trestného činu obžalovaným bolo preukázané najmä jeho kontrolou policajnou hliadkou. Prvostupňový súd preto podľa názoru krajského súdu nepochybil, keď obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., nakoľko samotné priznanie obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti nemalo podstatný, resp. rozhodujúci vplyv na objasnenie trestnej činnosti obžalovaného.

Na základe vyššie uvedeného okresný súd správne ustálil počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a na výpočet trestnej sadzby správne aplikoval § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. Krajský súd konštatuje, že okresný súd si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o treste, avšak pri jeho ukladaní nepostupoval dôsledne podľa zásad pre ukládanie trestov podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému súdom prvého stupňa považoval krajský súd vzhľadom na osobitosti prípadu za neprímerane prísny a v rozpore najmä s individuálnou prevenciou trestu. Krajský súd je názoru, že na potrestanie páchatel'a a jeho nápravu nie je potrebné vplyvať hneď trestom odňatia slobody, a preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste obžalovaného zrušil a sám vo veci rozhodol, a to tak, že obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 800 eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 dní. Obžalovaný síce podal odpor proti trestnému rozkazu, ktorým mu bol uložený peňažný trest vo výške 1000 eur, avšak z vyjadrení obžalovaného vyplýva, že s peňažným trestom súhlasil, ale nesúhlasil s výškou peňažného trestu uloženého mu odporom napadnutým trestným rozkazom. Krajskému súdu bolo preukázané, že je v schopnostiach obžalovaného peňažný trest uhradiť, a to aj vzhľadom na vytvorené finančné rezervy. Krajský súd tiež prihliadol na okolnosť, že trestným činom obžalovaného nebol spôsobený žiadny následok a nebola spôsobená žiadna škoda. Takto uložený trest považoval za zákonný, primeraný a spravodlivý, rešpektujúci účel trestu v rovine individuálnej, ako i generálnej prevencie.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na 1 rok až 10 rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Trest zákazu činnosti sa ukladá na dobu určitú. Rozhodnutie súdu o uložení trestu zákazu činnosti má fakultatívnu povahu, pričom uloženie tohto trestu zákon neviaže na splnenie konkrétnych podmienok. Rozhodnutie uložiť tento druh trestu je výlučne na zvážení súdu. Uvedené je prejavom silnej sudcovskej individualizácie trestu, kedy môže súd v plnej miere vyhodnotiť okolnosti spáchania trestného činu, ako aj osobu páchatel'a a rozhodnúť, či je potrebné takýto trest uložiť. Takto uložený trest má následne významný výchovný charakter, a to z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Obžalovaný A. B. C. žiadal trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá kratšieho trvania. Krajský súd po preštudovaní spisu konštatuje, že trest zákazu činnosti mu bol uložený o 6 mesiacov nižší, ako mu bol pôvodne uložený v trestnom rozkaze, proti ktorému obžalovaný podal odpor. Krajský súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že obžalovaný má v evidenčnej karte vodiča 3 záznamy o priestupkoch, pričom dňa 14.3.2006 spáchal dopravný priestupok podľa § 4 ods. 3 písm. b) zákona č. 315/1996 Z. z., podľa ktorého vodič nesmie viesť vozidlo bezprostredne po požití alkoholického nápoja alebo po užití inej návykovej látky, alebo v čase, keď by ešte mohol byť pod ich vplyvom. Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že obžalovaný opakovane viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, ktorú skutočnosť nemožno v prípade ukládania trestu zákazu činnosti v danej veci ignorovať. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov preto krajský súd považuje za zákonný, primeraný a spravodlivý, rešpektujúci účel trestu v rovine individuálnej, ako i generálnej prevencie.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Krajský súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý odvolaním obžalovaného trpí vadami, ktoré zákonodarca predpokladá v ustanovení § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., a preto krajský súd výrok o treste zrušil a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.